

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Grof Hohenwart.

Poslanec gorenjskih kmetijskih občin doživel je čudno veselje, da mu je pri debati o provizornem državnem proračunu govornik združene nemške levice, dr. Menger pel slavo, in da je njegovo ime v zvezde koval. Mi se ne čudimo dr. Mengerju, ker žalostna je resnica, da je ravno grof Hohenwart rešil židovsko in malo značajno stranko, ki se imenuje združeno nemško levico in katera je s praznim želodcem leta in leta klečevala okrog grofa Tassfe, da bi ji odkazal kak ministerski stoliček! Češar grof Tassfe ti stranki ni hotel dati, to ji je dal grof Hohenwart meneč, da se hudič z belcebubom najlažje izžene in oziroma, da se konservativna načela najbolje zastopajo, če se izroče nemškim liberalcem v roke! Našim gorenjskim kmetom pa moramo v istini srečo voščiti! Da bo njihovemu zastopniku dr. Menger v zbranem parlamentu kdaj slavo pel, kaj tacega se jim nikdar sanjalo ni! In gospodje župniki in drugi konservativni možje, ki so se za izvolitev grofa Hohenwarta v potu svojega slovenskega obraza trudili, imajo sedaj sladko zavest, da je dr. Menger z njimi zadovoljen in da so se pri izvolitvi grofa Hohenwarta jedino le za združeno nemško levico potili! Taka zavest je tudi nekaj vredna in smelo trdimo, da ga dosedaj še ni bilo slovenskega volilca, ki bi si bil zaslužil ljubezen združene nemške levice. Grof Hohenwart je še vedno slovenski državni poslanec, a kakor se vidi, je mož mnenja, da nima nikakih zavez proti slovenskemu narodu in da mu mora le-ta hvaležen biti, če on sploh hoče slovenskih kmetov mandat v svojih aristokratskih rokah obdržati! Čuti se grof samo voditelja. Ali vpraša se, ga je li slovenski narod v istini samo zategadelj v zbornico poslal, da je vodja svojemu klubu, da se pa v drugem v parlamentu šopiri, prav tako kakor bi slovenskega naroda na svetu ne bilo?

Grof Hohenwart po svojem vedenju ni več slovenski poslanec! Ko se je šlo za izjemne naredbe v Pragi, glasoval je za nje, dasiravno bi se bil moral tukaj ozirati na svoje druge slovenske tovariše, ki so se vsaj zdržali glasovanja in to v prepričanju, da spodobnost zahteva, da zastopnik slovenskega naroda ne glasuje proti češkemu narodu. To pa zategadelj ne, ker so izjemne naredbe za krivili samo posamezniki, naredbe kot take pa tlačijo celi narod. S svojim glasovanjem postavil se je grof Hohenwart v nasprotje z vsemi slovenskimi poslanci in s tem je popolnoma ignoriral tudi svoje volilce, o kojih je moral vendar vedeti, če ima le kaj takta v sebi, da žele, da se vsaj glasovanja zdrži, kakor se je zdržal glasovanja njegov sosed kanonik Klun, ki v državnem zboru tudi slovenskega kmeta zastopa, kakor bi ga imel zastopati grof Hohenwart. Če bo šlo vse tako naprej, se bomo kmalu prepričali o tem, da ni grof Hohenwart radi gorenjskih slovenskih volilcev na svetu, temuč, da so ti volilci jedino le zavoljo grofa Hohenwarta ustvarjeni bili!

Govoril je grof Hohenwart tudi v debati radi provizornega državnega proračuna. Na desno in levo vstajali so slovenski poslanci in vsi so naglašali velike potrebe slovenskega naroda; vsi so bili v tem soglasni, da je veliko naših zahtev, na koje se bo morala vlada ozirati in vsi so slovesno obljubljali, da hočejo svoje moči zastaviti v to, da se slovenskemu narodu mesto pravice ne bode kamen ponujal.

Vstal je tudi grof Hohenwart, tisti grof Hohenwart, ki bi v zbornici niti ust odpreti ne smel,

da ga niso slovenski kmetje počastili s svojim zaupanjem! Tolažili smo se in upali smo, da bo pri ti priliki nekoliko se spominjal svojih volilcev, ki ga niso zavoljo njegove grofije v parlament poslali, temveč radi svojih lastnih koristij! Če so že vsi slovenski poslanci govorili, smeli smo pričakovati, da bode tudi vodja teh poslancev, grof Hohenwart, spregovoril kaj o slovenskem narodu. K temu je bil zavezan s svojo častjo, ker mu ni bilo neznano, da se maje njegovo stališče mej volilci, in da ima njegovo ime v slovenskih gorenjskih občinah sedaj komaj toliko veljave, kakor je je imelo nekdanje ime gospoda pl. Plenerja, ko je še vodil združeno nemško levico! Ali grof Hohenwart je v svojem govoru o provizornem državnem proračunu s suverenim zaničevanjem prezrl svoje volilce in prezrl tudi narod slovenski! Mi trepetamo pred prihodnostjo; kamor obrnemo oči, grozi in preti nam nevarnost; od vseh strani pričakujemo povodnji in bojimo se, da bo prepluta marsikaka plodonosna njiva na polju slovenske narodnosti! Grof Hohenwart pa o tem ničesar ne čuti; njemu so težave in britkosti slovenskega naroda deveta in deseta briga! Mesto da bi dvignil mogočni svoj glas za uboge trpine, ki so mu zaupno oddali svoj mandat, pa molči! In če je grof Hohenwart zadovoljen s slovenskimi razmerami in če on molči, potem bo naša vlada drugim poslancem opravičeno odgovarjala: „Kaj čivate, kakor vrabiči po strehah! Saj vaš grof Hohenwart ničesar ne toži! Vsaj je grof Hohenwart dlje časa slovenski državni poslanec nego vi! Zategadelj gotovo bolje pozna slovenske razmere nego vi! In torej molčite, kakor molči grof Hohenwart“.

S tem, da je grof Hohenwart pri proračunski debati spregovoril nekaj fraz, kojim je nemška levica nasproti vriskala, da pa ti besedice ni črnil o Slovencih, ki smo mu v prvi vrsti pripomogli k sedanjim imenitnosti, s tem se je tako pregrešil, da bi mu njegovi volilci, če imajo še kaj zavednosti v sebi, tega greha nikdar odpustiti ne smeli. To je bil krut udarec volilem v obraz in mi jako dvomimo, da bodo gorenjski možje kaj časa prenašali, da bode grof Hohenwart z njimi tako počenjal, kakor počenja s svojim lakajem, če ga sploh ima. Zadnji čas je, da tik Mengerjevega glasu zabučijo ostarelemu grofu na uho glasovi njegovih slovenskih volilcev, in da se mu krepko in odkritosrčno pové resnica, pred vsem resnica, da slovenski državni poslanec ni poklican pometati pred združeno nemško levico, in da ni nikako poklican biti politični postrežek dr. Mengerja, ali kake druge take židovske korifeje v Dunajskem parlamentu! Če čutijo naši gorenjski volilci kaj časti v sebi, ne dvomimo, da bodo pravo ukrenili, in grofu Hohenwartu obtipali nokolico njegovo trdo kožo, da se končno vendar le spomni na nas Slovence, in na naše bridke potrebe!

Če pa volilci ničesar storili ne bodo, potem je dokazano, da imajo poslance, kakoršnjega so vredni! In če grof Hohenwart prej ali slej zgine s političnega življenja, pa imajo takoj vrednega naslednika pri rokah, njegovega prijatelja dr. Mengerja. To se pravi za ta slučaj, če se častiti volilci do tedaj ne bodo prepričali, da bi njihova konservativna in narodna načela kak rabi iz Galicije še bolje zastopal, nego Hohenwartov prijatelj dr. Menger!

Državni zbor.

Na Dunaji, 16. decembra.

Državni poslanci so se zopet razšli, začeli so se zanje božični počitki. Priznati se jim mora, da so nekatere predloge kaj hitro rešili. V današnji zadnji seji se ni skoro nihče menil za govore in celo trgovinskega ministra grofa Wurmbraunda železniško-politična izvajanja niso obudila nikakega zanimanja.

Začetkom seje odgovarja trgovinski minister grof Wurmbraund na razne interpelacije, mej njimi na interpelacijo poslanca dr. Laginje o dohodkih Lloydovih in na interpelacijo poslanca Zallingerja o nedeljskem počitku na dan 24. t. m. Glede nedeljskega počitka dne 24. t. m., pravi minister, da je vlada ustrezaje mnogostranskim željam dovolila izjemoma, da se dne 24. t. m. ni držati nedeljskega počitka, ker bi bilo to trgovskim in obrtnim krogom v veliko škodo, izjavi pa, da je on principijelen zagovornik popolnega nedeljskega počitka.

Zbornica prestopi potem na dnevni red in razpravlja najprej o podaljšanju lokalno-železniškega zakona z dne 17. junija 1887, o kateri predlogi poroča poslanec Szczebanowski.

Poslanec dr. Fuchs pojasnjuje železniške razmere na Moravi in želi, da se tudi za to kronovino kaj stori glede lokalnih železnic.

Trgovinski minister grof Wurmbraund prizna, da država na Moravi sicer ni zidala lokalnih železnic, a za to deželo mnogo storila, ker ni podržala severno železnice. Minister naznani, da misli dež. zboru moravskemu predložiti zakone o lokalnih železnicah.

Zakonski načrt se potem vzprejme pri drugem in tretjem branji in takisto tudi zakon o znižanju kolkovine za odpovedovanja stanovanj.

Poslanec dr. Beer poroča o predlogi glede anatomično-fiziološkega instituta na Lvovskem vseučilišču.

Poslanec dr. Vašaty toži, da se hoče cela vrsta važnih zakonskih predlog kar hitro rešiti, tako da se poslanci ne morejo o nobeni poučiti in za razpravo pripraviti. Govornik se izreče za predlogo, želi pa, naj se tudi za češko vseučilišče kaj stori.

Ko je še poročevalec na kratko odgovoril na Vašatyjeva izvajanja, vzprejela se je predloga pri drugem in tretjem branju. Nadalje se je brez debate vzprejela predloga o podržavljenju železniške proge Črnovce-Novoselica in po daljši debati predloga o podržavljenju prog avstrijskega društva za zgradbo lokalnih železnic. Debate o tej predlogi so se udeležili poslanci Kaftan, Kaiser, dr. Menger in dr. Demel. Vzprejeli sta se potem predlogi o nadaljevanju lokalne železnice Vinkovce Brčka in o začasnih uredbi trgovinskega razmerja mej Avstrijo in Španjo.

Poslanec dr. Fuchs poroča o predlogi glede izboljšanja kongruje pomožnim dubovnikom v Dalmaciji in sicer katoliškim in pravoslavnim.

Poslanec Biankini predlaga dve resoluciji, s katerima se vladi naroča, naj v prihodnjem zasedanju državnega zbora predloži nov, definitiven, na pravičoi podlagi izdelan zakon o kongruji in naj zakon o kongruji v Dalmaciji pravično interpretira.

Pri glasovanju se vzprejme predloga, resoluciji se pa odklonita.

Posl. dr. Fuchs poroča o predlogi glede izboljšanja dohodkov katoliških, pravoslavnih in armenskih dignitarjev in kanonikov.

Posl. Borčić predlaga povišanje teh dotacij.

Posl. Biankini zahteva, naj se § 1. izpusti, da se s tem odpravi izjemno stanje obstoječe v tem oziru v Istri in v Dalmaciji.

Posl. dr. Kronawetter opozarja na to, da bi vsled tega zboljšanja dohodkov nastale troške moral po vladni predlogi prevzeti verski zaklad, po odsekovem nasvetu pa verski zaklad s pomočjo državnih prispevkov. Po tem nasvetu bi morala torej še država iz svojega nekaj dodajati. Država nima najmanjše dolžnosti dajati verskemu zakladu kake prispevke in je sploh po vsem nezakonito in svojevoljno, da se deficit verskega zaklada postavlja v državni proračun. Davke plačujejo vsi državljani ne glede na to, kake vere so, dobiček iz verskega zaklada pa imajo samo katoliški duhovniki. Vedno se trdi in zahteva, naj se država utika v cerkvene zadeve, samo plačuje naj zanje. Sicer pa je povsem krivično, da dobivajo kanoniki večje plače kakor navadni duhovniki, kajti slednji imajo vendar precej opraviti, kanoniki pa sploh nič ne delajo.

Posl. dr. Ebenhoch: Saj Vi tega ne veste!

Posl. dr. Kronawetter: Vi me ne boste učili! Tisti so že pravi, ki drugim očitajo, da nič ne vedo. Kanonično pravo poznam jako dobro; dotični rigoroz naredil sem celo z odliko.

Posl. dr. Ebenhoch: Pa vendar ničesar ne veste!

Posl. dr. Kronawetter: Takih surovostij ne trpim, feji! Govorite, kadar imate besedo. — Pravi se, da denar, kar ga država daje v cerkvene namene, je itak cerkvi ukraden, a to je neumna govorica. Pri glasovanju se vzprejme predloga, nasvetovane premembe pa se odklonijo.

Posl. grof Palffy poroča o nujnem predlogu glede znižanja železniških tovornih tarifov za slamo in seno.

Razprava se potem zaustavi, ko se je še na željo posl. grofa Kuenburga postavilo v zapisnik, da se ima v jedri prvih sej po počitnicah vršiti razprava o poročilu kazenskega odseka o posvetovanju o kazenskem zakonu in podpredsednik dr. Kathrein je zaključil sejo, želeč poslanca vesele praznike.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. decembra.

Slovanska koalicija.

Te dni se je vršilo konstituiranje parlamentarne slovanske koalicije. Predsedoval je dr. Klaič, navzočni pa so bili kot zastopniki mladočeškega kluba poslanci: Eim, dr. Engel, dr. Kaizl in Tuček; kot zastopniki kluba čeških poslancev z Morave: dr. Fanderlik in dr. Začek; kot zastopnika slovensko-hrvatskega kluba dr. Klaič in dr. Ferjančič, a kot zastopnika kluba neodvisnih brvatskih in slovenskih poslancev dr. Laginja in Spinčič. Predsedujoči dr. Klaič obrazložil je principe, na podlagi katerih se je ustanovila slovanska koalicija in komisija je na to sklenila, da bode koaliranim strankam dajala direktive glede formelnega in meritoričnega obravnavanja vseh parlamentarnih zadev in da bodo posamične stranke zastopniki alternirali v predststvu parlamentarne komisije.

Ministerski dñé.

V soboto zvečer bil je na Dunaji v hotelu „Impérial“ diné, kateri so ministri priredili zastopnikom parlamentarnih koalirancev. Pri dinéu so bili navzočni: ministerski predsednik knez Windischgrätz, ministri markí Bacquehem, dr. Plener, dr. Madeyski, grof Wurmbrand, grof Welsersheimb, grof Falkenhayn in Jaworski, potem podpredsednika poslanski zbornici dr. Kathrein in vitez Abrahamowicz ter poslanci: grof Hohenwart, grof Kuenburg, grof Deym, baron Dumreicher, dr. Heilsberg, dr. Russ, vitez Benč, vitez Jendzejowicz, Szczepanowski, Cbrzenowski, grof Piunski, dr. Fuchs in kanonik Klun.

Gospodska zbornica.

V sobotni seji gospodske zbornice odkazale so se izjemne naredbe združeni parlamentarni in politični komisiji, potem pa je zbornica brez debate rešila daljšo vrsto gospodarskih, v poslanski zbornici že vzprejetih predlog. Danes je gospodska zbornica zopet zborovala. Na dnevnem redu je bilo drugo čitanje brambovske predloge. Pričakuje se, da bode pri razpravi o izjemnih naredbah kratka debata in takisto tudi pri razpravi o budgetnem provizoriju, pri kateri priliki bodo posamične stranke precizovale svoje stališče napram vladi. Ustavoverna stranka je že sklenila izjaviti, da hoče podpirati koalicijsko ministerstvo in gotovo se bo v istem smislu izrekli tudi konservativna stranka.

Vnanje države.

Srbske grožnje.

Srbski radikalni listi prinašajo ostro pisane članke zoper Avstrijo, v katerih groze prikrito ali odkrito s konfliktom. Zlasti „Večelist“ robaí na nečuten način ter prigovarja radikalní stranki, naj ne sluša na grožnje avstrijskih diplomatov in listov in naj se ne ustraši niti carinskega boja niti zadnjega sredstva, zapretja meje, ker, če bi slušala na želje Dunajskih in Budimpeštanskih krogov, postala bi v Evropi to, kar je v Sredozemskem morji Egipt, navadna avstrijska provinca.

Novo italijansko ministerstvo.

Italijanska poslanska zbornica je za sredo sklicana na sejo, v kateri se ji predstavi novo ministerstvo. Važno je kar se čuje glede prihrankov v vojski in kar je v popolnem nasprotstvu s tem, kar se je doslej trdilo. Pripoveduje se namreč, da je Crispi ponujal portfelj vojnega ministra najodličnejšim trem generalom Ricottiju, Cosenzu in Primeranu s pogojem, da prištedijo pri vojski vsaj 20 milijonov na leto, ne da bi se količina zmanjšalo število vojske. Imenovani generali so portfelj zagledali odklonili, ker so po njihovem mnenju taki prihranki nemogoči, če se vojaka ne zmanjša vsaj za dva voja. Vojni minister Mocenna bo torej to poskusil, česar se drugi niso upali lotiti, a toliko je gotovo, da se italijanska vojska ne bo zmanjšala, ker tega italijanski kralj vsled pogodbe z Nemčijo nikakor ne more dovoliti. Utis, kateri je novo italijansko ministerstvo naredilo na Francoskem, spozna se iz članka v Pariškem „Figaro“. Ta list pravi: Novo Crispijevo ministerstvo je nevarno francoskim interesom in evropskemu miru. Notorično je, da je kralj Umberto sam onemogočil Zauardellijevo kombinacijo, ker je ta hotel zmanjšati vojsko in odpraviti deficit s prihranki pri vojnem budgetu. Kralj ve, da je sedanjó situacijo rešiti le z mečem in zato je Crispija postavil novi vladi na čelo, poznavajoč ga dobro in vedoč, da je sposoben vsakega dejanja in nasilstva. Crispi bo gotovo miroljuben program razvil, a če bi mu Francija verjela in se dala uspati, storila bi hudodelstvo. Crispi more samo krispijansko politiko tirati, tudi če bi drugače hotel, in njegova politika bo usodna za Italijo in za mir.

Revolucija v Braziliji.

Razni listi dobili so iz Rio de Janeira sledečo brzovanko: V petek zvečer okoli 10. ure nastala je nepopisna panika. Predsednik republike Peixoto napadel je s svojo vojsko ustaše. Na otoku Kobras nastavljene baterije so takoj začele streljati v mesto. Bombardement je trajal celo uro in bil strahovit. Kakor toča padale so bombe. Ker so bile baš gledališke predstave končane, bilo je na ulicah več tisoč ljudi. Zavladal je grozen strah. Ljudje so bežali na vse kraje. Več sto ljudi je bilo ubitih, materijalna škoda pa je velikanaka.

Dopisi.

Z Dunaja, 14. decembra. [Izv. dopis] (Slovanski koncerti.) V Dunajskih koncertnih dvoranah se ravnokar zelo odlikujejo češki glasbeniki Ondříček in od kratkega časa zaslovela češka četvorica. Vsi so že svetovno znani in tudi Ljubljanski, če ne sploh slovenski svet zró, da je njih hvala zaslužena. Dunajsko glasbeno občinstvo se je tudi uže privadilo, slaviti te umetnike po umetniških zaslugah, nikdar seveda ne — radi tega, ker so ti heroji na glasbenem polji — Čehi — Slovani. Morda je to na njih jedini greh, drugače bi bili ti možje tudi v nemškem svetu Dunajskem še bolj slavljani. Kdor ima tu kaj glasbenega čuta, hiti poslušati in občudovati Ondříčka v veliko dvorano glasbene družbe in češko četvorico v prostorno dvorano Bösendorferjevo. Čemur sem se letos čudil, je to, da smo n. pr. en večer imeli dva slovanska koncerta na Dunaji. V četrtek 7. decembra igral je Ondříček v gorej imenovani veliki dvorani, a slovansko pevsko društvo imelo je prvi svoj letošnji veliki koncert v dvorani pri Ronacher-ju. Težko je bilo odločiti se iti ali k Ondříčku ali v slovansko pevsko društvo. Bati se je celo bilo, da ta večer mora zgubiti poslednje. A glejte! Ronacher-jeva dvorana bila je polna slovanskih redbin, visokih uradniških dostojanstvenikov, častništva itd., akoravno je bilo „videti“ nekaterih dobrih rodbin, ki so se odlikovale z odsotnostjo. Da mora to društvo imeti posebno srečo, bilo je opaziti iz raznih okoliščin. Devetnajst let je vodil pevce pri vseh takih slavnostih g. Buchta — tokrat ga ni bilo. Zvedel sem, da je pred tednom nevarno zbolel. Pevcev sem naštel okoli 50 — društvo jih broji čez 100! Pevk je v poročilu čez 40 — na odru jih je bilo valjda nekaj čez 20. Povpraševal sem, kakó to. Influenca, influenza, in zopet influenza! Vse te zapreke pa je društvo srečno premagalo. G. Jifík, drugi pevovodja, je neustrašeno vodil

pevsko četo in pevke in pevci — kolikor jih je bilo — so peli, da je bilo veselje poslušati. Ljudenca je tokrat celo zakrivila, da je sedmorica pela, mesto — osmorice, a v vzporedju je bil — oktet. Prva točka vzporedja je bila slavnoznanega našega dr. B. Ipavca „Vodniku“, zbor moški s soli in četverospeli; tenor solo je pel Čeh Chladek, bariton solo Malorus Levicki, — prekrasen zbor; petje očaralno, solista in kvartet — občudovanja vredni. Navlašč h koncertu pripeljala se je Slovanka iz severnih zemelj slovanskih, gospa Karla Ženiškova, ki je pri koncertu z divnim svojim glasom pela iz B. Smetanove „Prodane neveste“: „Kdybych se co takového o Tobě dověděla“. Občinstvo je bilo očarano. V „oktetu“ so peli gg. V. Chladek (I. tenor), Latal (Čeh) in A. Švigelj (II. tenor Slovenec), gg. Modest Levicki (Malorus) in Ig. Sawczyński (Rus I. bas), gg. Čapek (Čeh) in P. Milosavljević (Srb) II. bas. (Dr. Fr. Beřaf I. tenor — je obolel). „Hymno Slovanu“ pel je ta oktet recte septet dovršeno. Křižkovskega pesen „Odvedeného prosba“ je tudi ugajala. Priznanje gre moškemu pevskemu zboru pri maloruski J. Lawrowskega „Kozak do Torbana“, pri srbskem zboru „Crnogorski uskok“, Iv. pl. Zajčevem (brv) zboru „Dži se iz zna.“ Mej zbori pa je bil še posebej odlikovan češki moški zbor B. Smetane „Rolnička“. Gdč. Vilemka Biblova se je pokazala izbornó umetnico na glasoviru. Mešani zbori češki, K. Weisovi „Poutník“, „Tajna laska“ in K. Kliebertov „Lesní klid“ so bili pravi biseri večera. Pohvala bila je tudi navdušena. Operna pevkinja gospa Karla Ženiškova pela je globokim izrazom, dovršenim glasom in z vso milobo J. Pauknerjevo „Kdyby Ty mi umřela“ in K. Bendlovo „Prstýnek snubní“. Utis je bil upravnepopisljiv; vrli slovanski domorodkinji, ki je k temu koncertu navlašč pripotovala mej Dunajske Slované s svojim soprogom iz daleka v najneprijetnejšem vremenu, priredilo je občinstvo burne ovacije. Vojaška godba 66. pešpolka pod vodstvom g. kapelnika Ant. Antoša igrala je samo slovanske komade in sicer vrlo dobro, kar posebej omenim. H koncu še opomnjo: Da nisem videl odlične rodbine Rybařeve, pa Slovencev dr. Primožiča in Luzarja in nekoliko slovenskih pevcev, mislil bi bil, da Slovencev na Dunaji več ni. To ni pravo rodoljubje!

Iz Celovca, 14. decembra. [Izv. dopis] (Pravda slovanskega katoliško-političnega društva proti Beljaški „Deutsche Allgemeine Zeitung“.) Spominjali se bodo naši bralci, da je znani Beljaški list po zadnjem shodu katoliško-političnega in gospodarskega društva v Št. Jakobu v Rožni dolini prinesel vest, da so se po shodu kmetje stekli, in to vsled številnih govorov slovenskih govornikov. Gospod V. Legat kot podpredsednik društva je v imenu tistega Beljaškemu listu postal popravek, v katerem je omenjal, da se je tepež vršil v drugi gostilnici, da ni imel političnega pomena in da ni bil z našim shodom v nobeni zvezi. V dokaz, kako slabo je bil list poučen, dostavil je popravljaivec še sicer malenkostno stvar, da je bil v listu g. Haderlap mej govorniki naštet, akoravno ga niti na shodu ni bilo. Urednik Otič popravka ni hotel vzprejeti, zaradi česar ga je g. Legat tožil pri c. kr. mestno-deleg. okr. sodniji v Celovcu na podlagi § 21. tiskovne postave. Pri obravnavi dne 13. grudnia t. l. g. Otič ni mogel ovreči poslanega popravka; dognalo se je namreč, da se je pretep vršil v drugi gostilni, in g. Otič toraj ni mogel dokazati, da je bil tepež v kaki zvezi s shodom. Zastran g. Haderlapa se je pa izgovarjal, da ga ni naštel mej „govorniki“, ampak le mej „agitatorji“. Gosp. Legat je rekel, da v teh besedah ni veliko razločka, kdor hoče agitirati mora tudi govoriti. Sodnik je na to svetoval, naj se stranki porazumete in naj g. Otič priuhti popravek, katerega hoče sodnik sam sestaviti in sicer tako, da bode te z njim lahko obe stranki zadovoljni. Urednik je bil s tem zadovoljen in tožnik tudi. Zdaj pa je neki poslušalec, katerega je urednik Otič seboj pripeljal in kateri že od nekdanj kakor trabant spremlja nemško-liberalne urednike, Otiču nekaj na uho zašepetal. Na to je Otič rekel, da popravek sprejme, a le proti plačilu, za kar je hotel računati 25 kr. Temu se je tožnik odločno protivil rekoč: „Meni ni za te krajcarje, pa če popravek plačam, dobi stvar tako lice, kakor da sem pravdo zgubil in se sam obsodil. List je na svoji časti zavezan popraviti našemu društvu prizadjeno krivico brezplačno,

kajti predno bi se za to odločil, da bi moral ta popravek plačati, rajše vidim, da se ne priobči in torej tudi izpovem, da hočem rajše častno propasti, nego se tej zahtevi sramotno udati. Zato prosim g. sodnika, naj razsodi po postavi. Po nekolikem premišljevanju je sodnik izrekel razsodbo, da je toženec oproščen, ker gosp. Haderlap v listu res ni bil naštet mej govorniki ampak mej agitatorji. — Gosp. Legat je potem stvar izročil odvetniku, da vloži priziv, ker se razsodba ne opira na glavno stvar, ali je bil tepež v zvezi s shodom ali ne, ampak le na malenkostni pritliklaj zastran g. Haderlapa, ki je v tem slučaju čisto brez pomena. Pa pogledajmo si tudi to stvar natančneje. Člen 19 tiskovne postave pravi, da se ima le resnica (Thatsache) popravljati. Dobro! Mi torej mislimo, da je imel popravek v tem slučaju v prvi vrsti namen dokazati, da g. Haderlap na shodu ni bil navzoč, kar se je tudi storilo in dognalo. Le to se je torej imelo smatrati kot dokaz resnice, vse drugo je pa postranska stvar. Da gospod Haderlap na shodu ni mogel nastopiti ne kot agitator (kakor je pisal Beljaški list) in ne kot govornik (kar se je v popravku mimogrede omenjalo) ume se ob sebi, ker ga na shodu bilo ni. Tako vsaj umevamo mi resnico v tej zadevi. — Kako se bo stvar nadalje razvila bomo o svojem času poročali.

Iz Šaleške doline, 16. decembra. [Izv. dop.] (Ivan Cizej †) In kako redki in bolešni čuti pretresovali so me v dno žalostne duše zadnjo nedeljo, 10. t. m., ob odprti jami na pokopališču pri sv. Martinu v Velenji, v katero so položili sodnega pristava g. Ivana Cizeja!

Moj Bog, Slovenec nima sreče: najboljši sinove zakriva mu prerani grob! — Pokojni Cizej bil je vreden drug Grossov, Škofčev. Le parkrat sešel sem se z njim in to njega zadaje dni; bolezen mu je branila daljše pogovore. Iz tega pa, kar je ležalo pred njim na stoleh, razsodil sem koj, kakšen mož se bori s smrtjo. Lepa kopa knjig slovanskih, italijanskih, francoskih vrsti se tu in tam leže listi: „Slov. Narod“, „Slov. Svet“, „Diritto Croato“ itd.; in te vse je premišljeno čital očitno kot naročnik! — Brrr, uradnik v cesarski suknji!? Da, da in celó član „Slov. društva“ bil je s prepričanjem!! — (Onkraj groba ne sega kruta nemška moč!!) — In pri tem bil je jako, jako vesten uradnik, da bi bil skoraj smrtne ure čakal mej akti; prijatelji in njegov brat župnik, pri katerem je oči zatisnil, pregovorili so ga, da naj ostavi pisarno in se zdravi... V roki imam pismo iz Idrije, kjer je Ivan Cizej nekaj let služboval. Izkušnjen in značajan rodoljub od tamkaj mi slika Cizeja tako, da je človeku milo, milo do solz: v Idriji ni bilo do njega takšnega uzor-rodoljuba — uradnika! Naj ga kdo vidi ali ne, zunaj službe vedel se je izključno narodno in bil rad skromen in po domače. V službi pa je bil uljuden, postrežljiv: sleherni dobival je v najmilejši obliki svet in pravico... Največji prijatelj bil mu je posestnik v Žiréh, pri katerem je sodil še največje, nepopačeno slovensko poštenje... itd.

Pokojnik porodil se je na Gomilskem v rajski Savinjski dolini 5. decembra 1852. l. — Šel je tako pozno na gimnazijo v Celje, da so ga že v peti šoli postavili pod vojaško mero. Preoblekli so ga pa stoprav po maturi za tri leta v vojaško suknjo. Najbrže si je kal bolezní zasadi pri vojakih tam na tistem za vojaka jako mučnem svetu okrog uaj-zvestejšega — italijanskega mesta Trsta na slovensko avstrijski zemlji.

Na univerzi v Gradcu hodil je potem pota slovenskega dijaka-trpina. Kako je slednjič blažil po svojih trpkih izkušnjah „Radogoja“; gotovo bi bil inače dosti storil zanj! — V pravniški službi bival je v Ljubljani, v Metliki, v Idriji, v Konjicah in na zadaje pri Sv. Lenartu v divnih Slovenskih Goricah.

Govoril sem te dni o našem preminulem Ivanu z nekim zaprašenim birokratom, pravcatim „staats-spracherjem“: er war ein tüchtiger Beamter, aber — ein Slovene durch und durch, geradezu ein — Slave! Kimovcem in streberjem bil je „svoje glave“ in spet našim novodobnim Vihingom: brez-verec, liberalec, radikalec... In kako lepo, kako udano izdihnil je svojo pošteno dušo s svetom in Bogom spravljeno!! — „Blagor mu... Ali Tebi pa, mili moj slovenski rod, novo gorje! Le malokdo bi Ti bil i v „neodvisnem stanu“ branil Tvojo sveto pravdo, kakor jekleni Ivan Cizej! D—n.

Domače stvari.

— (Osozne vesti.) Deželni glavarjem štajerskim je imenovan Edmund grof Attems, njegovim namestnikom pa posl. dr. Fran Rada y, notar v Mariboru. — Okrajnim sodnikom v Cerknici je imenovan g. Ivan Nedog, sodni pristav v Brežicah. — Upravitelj imovine metropolitanske cerkve sv. Štefana na Dunaji naš rojak g. Flor. Hostnik dobil je naslov cesarskega svetnika.

— (Konfiskaciji.) Primeril se je izreden slučaj: zadnja številka „Kmetovalca“ zapadla je konfiskaciji in sicer zaradi članka „Gorenjskim kmetom pravico ali pa Ameriko.“ — Zednja številka „Eдинosti“ nam je došla v drugem izdanju. Prvo zaplenilo je državno pravdnistvo zaradi uvodnega članka „Koalicija in politiška vprašanja“ in zaradi notice o imenovanju okr. glavarja v Sežani.

— („Pravnikov“ društveni večer.) kateri je bil naznanjen na torek, 19. t. m. večer ob 8. uri v čitalniških prostorih, se radi nepričakovanih ovir ne more vršiti ter se je odgodil za nekoliko dni. Prosimo torej, da vzamejo naši čitatelji to na znanje.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista poslal je kot kronski dar: gosp. Jakob Smolej v Ljubljani 10 kron — Živio!

— (Slovensko gledališče.) Včerajšnja popoldanska ponovitev „Snegulčice“ sicer v glavnih ulogah gđc. Slavčeve, gospe Boršt-nikove in „pritlikavcev“ ni zaostajala za prvo predstavo — nekatere reči so bile celo boljše — a splošna priredba je bila mestoma vendar dokaj netočna. Vrh tega sta neugodno uplivala na celoten uspeh ponesrečeni prvi spremin prizora pri odprtem odru in nesigurnost g. Danila, sosebno v končnem ensembu. Gledališče ni bilo posebno dobro obiskano.

— Zvečer se je predstavljal slovenskemu občinstvu že izza predlanskega leta znani Georges Ohnetov dramatisovani roman „Fužinar“ („Le maitre de forges“). Igrokaz ima kakor vsi dramatisovni romani jasne sledove svojega postanka: dejanje mu je predaleč začeto, preveč epizodično in na več oseb razkosano in nekateri dramatično učiniti dogodki se le episki pripovedujejo; to vse pa zato, ker je nemožno, široko razpletenih nitij romanovih zbrati v ozki okvir gledališke igre. Dispozicija n. pr. obseza dva cela akta, zakaj pravi dramatiški konflikt se pričinja šele v trenutku, ko se pokaže grozni duševni razpor mej uovoporočencema; preobrat v „Clairini“ duši pa, pojav in počasno stopnjevanje njene ljubezni se nam mestoma zgolj pripoveduje itd. Kljub temu pa se ne more reči, da igra ne napravlja globokega učinka. Konflikt mej ponosnim, toda obubožanim plemstvom in na poštenost in delo oprtim meščanstvom res ni niti nov niti tolikanj zanimljiv, ali kar nas tako čudovito poprijemlje, to je tista strogo dušeslovno zasnovana in razvita sprememba, ko se ponosna in mrzla ženska, ki je podala roko neljubljenemu možu zgolj zato, da ne trpi nje glas v svetu, uklone in ogreje v ognjevito ljubečo in skesano soprogo, ker je spoznala možovo plemenitost in svojo krivico. Umevno je, da igra ugaja zlasti nežnemu delu občinstva; saj se v njej z živo, tode plemenito realistikto razpravlja za žensko najvažnejši problem o zakonski sreči. Igralo se je v obče prav izborno in z dobrim razumom ulog, kar je tem važnejše, ker je mnogo večjih in takih ulog, katere treba dobro in značilno predstavljati, da ne trpi celotni uspeh. Poleg gospe Boršt-nikove in gospoda Boršt-nika, ki sta oba z znano svojo vežbanostjo predstavljala nam težki glavni osebi „Claire“ in „Filipa“, je torej zlasti tudi pohvaliti gospo Danilo vo, gospici Nigrinovo in Slavčevu in gg. Verovšek, Lovšin in Danilo: vsi so se namreč s priznanja vredno marljivostjo trudili, predočiti nam kolikor možno jasno različne svoje značaje. Drugo igralsko osobje je več ali manj zadoščalo. Gledé na deklamacijo pa bi se skoro pri vseh igralcih in igralkah usojali izraziti željo, naj se nekoliko glasneje govori, ker je sicer nemožno vsega razumevati. Ali je pa morebiti venderle nekoliko temu kriva tudi akustika poslopja? — Prostor so bili razprodani.

— (Zabavni večer.) ki ga je v soboto priredila Ljubljanska čitalnica svojim članom, je bil prav dobro obiskan in jako živahen. Glavni del vzporeda je izvrševal vli damski tamburaški zbor, ki je v drugič nastopil v javnosti. Navzlic temu, da je od lanskega leta več gospic odšlo in je v zboru bilo več novink, nastopale so ljubke tamburašice, ko so premagale prvi strah, prav čvrsto in udarjale tako

točno in z lepim dinamičnim izraževanjem, da je občinstva burno priznavanje raslo od točke do točke. Teško bi bilo reči, katera številka izmej 9 več noma novih, katere so igrale, se je bolj odlikovala, posebno ugajali pa so intermezzo iz „Cavalleria rusticana“, lepi venček Remčev „Vrh Triglava“ in „Karišik“. Vodja tamburaškega zbora čitalnice g. drd. Šuklje izkazal se je v jedni točki „Dubravka“ tudi izbornega igralca na berdetu, vse točke pa je vodil jako spretno. Njemu in vrlim gospicam izražalo je mnogobrojno občinstvo opetovano prav prirčno priznanje in zahvalo za užitek. Slavni kvartet gg. Pavšek, Branke, Lilek in Dečman, sodeloval je prav hvalavredno iz posebne prijaznosti in s svojo občeznano vrlino pripomogel mnogo, da je bila zabava res prav izborna. Poleg treh na vzporedu stoječih čveterospevov razveselili so gg. pevci občinstvo še z nekaterimi točkami, ker odobravanja ni bilo konca poprej, da so zopet nastopili. Še le proti polnoči začeli so odhajati gosti. Za postrežbo skrbel je prav dobro čitalniški restavratér g. Maj. Obžalovalo se je le to, da za večje veselice ne zadoščajo sicer jako lepi in elegantni sedanji prostori.

— (Poštne pošiljke ob Božičnih praznikih) Slavno poštno vodstvo nam pošilja nastopno naznanilo: Ker se bode za časa praznikov promet z zavoji (zavitki) pri vožni pošti gotovo jako pomnožil, zato se bode čas uradnih ur pri tukajšnjem prejemu in pri oddaji blaga podaljšal od 18. do 24. grudnia od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer. P. n. občinstvo se uljudno opozori radi hitrejšega odpravljanja pošiljatev, le-te že zjutraj ali pa vsaj kmalu popoldne k oddaji prinesiti. Radi ložjega in hitrejšega poslovanja bi bilo jako umestno, pošiljatev, gledé na velikost, težo in daljavo, primerno zaviti in naslove naravnost na zavitek napisati. Če bi to ne bilo mogoče, tedaj naj se napis nanj našije, ali pa trdno prilepi, nikakor pa ne samo pripečati. Istotako se strankam priporoča, naj bi na natančno napisane poštne spremnice prilepili tudi potrebne znamke. Da se omogoči hitrejša dostava poštних pošiljatev, česar bi bilo posebno ob prihodnjih praznikih želeli, priporoča se p. n. občinstvu, naj bi pismonoše, kateri jim blago dostavljajo, nemudoma odpravili, ker pri taki priliki vsaka tudi najmanjša potrata časa redno dostavljanje občutljivo moti.

— („Dolenjski Sokol“) v Novem Mestu ima svoj letošnji redni občni zbor dne 30. t. m. ob 8. uri zvečer v prostorih čitalnice Novomeške.

— (V kmetijski bračnici v Novem mestu) bilo je včeraj predavanje o trtni uši in nje razširjevanji. Taki pouki so prav koristni in bodo gotovo dosegli dober uspeh, ako se bodo kmetiki posestniki živahno zapimali zanje.

— (Tržaška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) priredi otrokom šole družbe sv. Cirila in Metoda v Mallyjevi dvorani (ulica Torrente št. 16) dne 20. t. m. božičnico. Začetek ob 4 uri popoldne. Ustopnina 10 kr. Sedež 20 kr. Vzpored je prav zanimiv in se bodo prijatelji mladine gotovo mnogobrojno udeležili.

— („Tržaški Sokol“) priredi tudi letos običajni Silvestrov večer, pri katerem bode sodelovalo „Slovensko pevsko društvo“.

— (Koncert gospe Podgornik — Tolomej,) ki ga je priredila ta izborna pianistinja v Trstu in dvorani društva „Schiller“ v petek večer, je privabil mnogobrojno odlično občinstvo, ki je z burnim odobravanjem odlikovalo slovečo umetnico na pianu za izredni užitek.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Oropan železniški vlak.) Jedno miljo dalje od Berolina oropali so nezvani lopovi te dni tovorni vlak, ki je vozil po noči iz Berolina. Ukradeno blago našlo se je večinoma v nekem jarku.

* (Blizu 3000 let stara vas.) Na turško-perzijski meji je hebrejska vas, o kateri se je dozdaj le malo vedelo. Imenuje se Bar-Tanura in ima kakih 100 hiš. Blizu vasi je znamenita podzemna jama, znana pod imenom „jama proroka Elije.“ Prebivalci te vasi govore kaldejski in so se po ustenih tradicijah njih predniki naselili, ko so se vračali iz babilonske sužnosti, torej pred kakimi 2500 do 3000 leti. Navzlic malemu številu prebivalcev ima vas dve šoli z 150 šolarji, ki se uče posebno sv. pismo. Težko je toraj najti tu v sredi Azije v mali vasi človeka, ki bi ne umel čitati.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 18. decembra. „Montagsrevue“ naznanja, da se bode ministerstvo za časa božičnih počitnic bavilo z volilno reformo in da predloži svoj načrt drž. zboru v prvi prihodnji seji. Vodilno načelo je ustanovitev dveh novih interesnih skupin: davkoplačevalcev, ki plačujejo manj kakor 5 gld., in industrijalnih delavcev.

Budimpešta, 18. decembra. Vlada zaustavila izdajanje obeh rumunskih listov „Tribune“ in „Foi Poporuli“.

Beligrad, 18. decembra. Ristić je na smrt holan.

Beligrad, 18. decembra. 52 radikalnih poslancev zahtevalo od kralja, naj se takoj razdelé puške mej narod, kar je kralj odločno odbil.

Rim, 18. decembra. Inozemski poslaniki obiskali včeraj Crispija in Blanca, ki sta vizite takoj vrnila. V današnji seji ministerskega sveta se določijo drž. podtajniki.

Bruselj, 18. decembra. Ministerski predsednik Beernaert naznanil ministerskemu svetu, da se je odločil za demisijo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. dec.	7. zjutraj	750.2 mm.	1.6° C	brezv.	obl.	0.00 mm
	2. popol.	748.7 mm.	4.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	748.0 mm.	1.4° C	brezv.	obl.	
17. dec.	7. zjutraj	747.2 mm.	-0.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	746.8 mm.	0.8° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	746.2 mm.	-0.8° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 2.6° in -0.1°, za 4.1° in 1.4° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 15. decembra 1893.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	461,986.000 gld. (+ 1,702.000 gld.)	
Zaklad v gotovini	276,764.000 „ (+ 53.000 „)	
Portfelj	151,096.000 „ (- 3,145.000 „)	
Lombard	32,260.000 „ (+ 3,372.000 „)	
Davka prosta bankovna rezerva	40,649.000 „ (- 1,187.000 „)	
Drž. not v prometu	372,122.000 „ (- 203.000 „)	

Dunajska borza

dné 18. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	97 „ 20 „
Avstrijska zlata renta	118 „ 20 „
Avstrijska krona renta 4%	96 „ 55 „
Ogerska zlata renta 4%	116 „ 30 „
Ogerska krona renta 4%	94 „ 10 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1003 „ — „
Kreditne delnice	341 „ 25 „
London vista	124 „ 90 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 37 1/2 „
20 mark	12 „ 29 „
20 frankov	9 „ 95 1/2 „
Italijanski bankovci	44 „ 15 „
C. kr. cekini	5 „ 93 „

Zahvala.

Tužnega srca izrekamo vsem onim, ki so nam povodom smrti našega iskreno ljubljenega sina

Ivana Beliča

učenca 4. razreda (na vadnici)

toli prisrčnim načinom izkazali svoje sočutje, dalje darovalcem krasnih vencev in mnogobrojnim udeležencem pogrebne sprejeme, zlasti učencem 4. razreda vadnice, svojo najtoplejšo in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 18. decembra 1893.

(1252)

Žalujoči ostali.

Potovalec

za sukneno blago in manufakturne izdelke.

Trgovina s suknom in manufakturnim blagom prvega reda išče za vzhodni in južni Štajer, Istro, Kranjsko in Dalmacijo zastopnika (isti mora biti kristjan), ki bi potoval po teh krajih ter je tam dobro znan in uživa popolno zaupanje, ki zna slovenski, nemški in eventuelno tudi laški govoriti, se dostojno reprezentuje in se more izkazati z dobrimi referencijami. — Ponudbe pod šifro: „J. D. 26 poste restante Wels“.

(1238—2)

Pri podpisani rudarski upravi se vzprejmeta

dva vešča kotlarja

za tamešnje fužine.

Gledé natančnejših vzprejemnih pogojev, plače itd. naj se povpraša pri rudarski upravi Sinjako rudniškega društva „Bosna“, pošta Varcar-Vakuf v Bosni.

(1250—1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seisthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seisthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curich, Genavo, Pariz, Linz, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzja, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmunden, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curicha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

„ 12. „ 00 „ popoldne „ „ „ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

„ 1. „ 01 „ popoldne „ „ „ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne „ „ „ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ popoldne „ „ „ 6. „ 20 „ zvečer „ „

(12—274)

Iščem

izurjenega pisarja

slovenskega in nemškega jezika popolnoma veščega, z lepo pisavo.

Oton Ploj

(1255—1) c. kr. notar v Gornji Radgoni.

Umeten mlin

nevo opravljen, na južni železnici, v rodovitnem kraju, s konstantno vodno silo, se skupaj s kmetijo in mlinico pod ugodnimi pogoji spretne mu mlinarju odda v zakup. — Več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“, na katero naj se tudi pošljejo referencije pod „strokovnjak št. 2000“.

(1251—1)

Zahvala.

Za mnoge dokaze sočutja mej boleznijo in ob smrti preblagorodne gospé

NEŽE ČERNIČ

grajščakinje v Komendi sv. Petra

kakor tudi za mnogobrojno udeležbo pri pogrebem sprejemu, izrekamo vsem svojo najiskrenejšo zahvalo. Zlasti se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, častitim oče om frančiškonom, slavni požarni brambi Kamniški in slavnemu pevskega društvu „Lira“ za gniljive žalostinke v cerkvi in na pokopališču.

V Komendi sv. Petra, dné 17. decembra 1893.

(1253)

Žalujoči ostali.

Naznanilo o otvoritvi.

Usojam si s tem najuljudneje naznanjati, da sem otvoril tu v Ljubljani Pod Trančo št. 2, na oglu Hradetzkyjevega mostu,

trgovino s papirjem

pod tvrdko

H. Meiringer.

Ob enem najuljudneje pozivljam p. n. občinstvo na obiskavanje moje bogato založene

božične razstave

albumov za poezije, fotografije in pisane znamke, pisalnih in glasbenih map, konfekcijskega papirja v kasetah, korespondenčnih kart, vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

Tudi prevzamem naročila na tiskovine in litografska dela. Dolgoletna praksa v tem mestu, kakor tudi zveze s prvimi tovarniškimi hišami mi omogočujejo, da za norem slavno p. n. občinstvo vedno z najnovejšim in najboljšim blagom po jako nizkih cenah postreči.

Proseč prav mnogobrojnega poseta

z velespoštovanjem

(1235—4)

H. Meiringer.

Otvoritev pekarije.

Častitemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel staro, dobro znano

A. Pernétovo pekarijo

v Špitalskih ulicah

katero bodem vodil dalje pod svojim imenom. — Pekel bodem trikrat na dan svež kruh in isto tako domač kruh.

Priporočam se slavnemu p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljubujem, da bodem cenjene naročitelje vedno dobro in cenó postregel.

Z velespoštovanjem

Anton Dečman

pekovski mojster.

(1:54—1)

P. N.

Čast mi je najuljudneje naznaniti, da sem

„hôtel Liebold“ v Zagrebu

kateri je na najboljšem glasu, in ki leži blizu kralj. poštne in brzojavne urada in centralnega kolodvora z dném 1. oktobra t. l. prevzel v lastno režijo.

Ker sem 30 sob, ki so namenjene za potovalce, z vsem komfortom oskrbel tako, kakor odgovarja novodobnim zahtevam, in ker si bodem vedno vestno prizadeval, pri strogo solidni postrežbi streči svojim gostom z najboljšimi, kar premoreta kuhinja in klet, smem se nadejati, da me bode cenjeno p. n. občinstvo prav pridno obiskavalo.

Mojim prijateljem in znancem na Kranjskem, ki me gotovo še niso pozabili, v vednost, da sem več let v Ljubljani v kazinski restavraciji in v hotelu „pri Maliču“ stregel kot vrhovni natakar.

Z velespoštovanjem

Dragotin Doljan

hôtelier.

(1241—2)